

Tankelæseren

Én person på scenen, person nr. venter i kulissen

1: Godaften, vi er stolte af at kunne præsentere jer for vores næste gæst, som tankelæser. Må jeg byde velkommen til Bjarne Mortensen

Person nr. 2 kommer

1: Velkommen til, Bjarne, dejligt du kunne komme

2: tak tak, rart at være her, om end jeg fornemmer en del skepsis i lokalet, men det er jeg vant til, det er ikke noget jeg tænker nærmere over

1: jeg kan godt forestille mig at ægte tankelæsere møder mange kritiske mennesker, vel primært forårsaget af de plattenslagere man har set i diverse varieteer?

2: Helt bestemt, og så fordi det overnaturlige altid har vækket mistro hos folk der ikke selv har "gaven"

1: Vi vil i aften bevise at der ikke er tale om snyd, men den ægte vare. Vi startet blidt ud. Jeg tænker nu på en vittighed, prøve at læse mine tanker...

Person 2 anstrenger sig og forgiver at læse den andens tanker. Lidt efter spørger person 1

1: har du læst færdig?

2: jahh, men jeg er ikke sikker på jeg forstår den

1: hehe, den er også lidt tvetydig – det er ikke hans hund, hehe

2: Ahaha, nu giver den mening, ha, den var sjov, men en kende sjofel, synes jeg

1: Ja, indrømmet. Jeg var heller ikke helt sikker på at den egnede sig til i aften, men jeg tog chancen, lidt pikant materiale må der trods alt godt være i revy, synes jeg. Ja, mine damer og herrer, det var en lille forsmag, I er forhåbentligt overbevist nu. Jeg vil nu bevæge mig ned blandt publikum, hvorefter Bjarne vil forsøge at læse udvalgte personers tanker. For at udelukke snyd, for de få der stadig måtte tvivle, giver jeg Bjarne bind for øjnene, og da vi har så rigeligt af mundbind, kan vi passende bruge sådan et.

Person 2 får bind for øjnene. Person 1 knipser foran masken

1: Kan du høre det her?

2: Nej

1: Fint, så sidder masken tæt

Person 1 går ned blandt publikum og stiller sig ved en tilfældig dame

1: Godaften frue, kender vi to hinanden? (forhåbentligt svares nej) Bjarne – hvad navn kalder vi denne person, det er navnet vi kalder personen, Bjarne, er du med og kan du fornemme tankerne, kom!?

2: (let tøvende) jahh, det kan jeg, om end masken hæmmer en del – jeg fornemmer... Tove!

1: Det er rigtigt, godt læst Bjarne!

Person 1 henvender sig til damen

1: Kender Må jeg spørge om Deres navn (Navnet er næppe Tove). Gentag navnet, hedder De virkelig det? Det er et pænt navn, men som sagt spurgte jeg Bjarne om hvad vi kalder vi Dem, og ikke hvad de hedder, så til orientering kalder vi Dem for Tove her i revyen

Person 1 stiller sig ved en mand, og lægger hænderne på hans skuldre

1: Godaften hr. kender vi to hinanden? (igen er svaret forhåbentligt nej) Bjarne, kan du fortælle mig om jeg står ved en dame eller en mand?

2: Æhh, den er lidt svær, jeg fornemmer blandede signaler...

1: Det kan jeg godt forstå, men det er personens køn i aften vi skal bruge, ikke den i fritiden

2: ah, så er det en mand

1: Det er fuldstændig rigtig, jeg tror det var hans BH der forvirrede dig lidt

2: Nej, jeg tror mere det var hans... (Person 1 afbryder)

1: Ja tak, Bjarne, vi går videre.

Person 1 finder endnu en publikummer

1: Bjarne, jeg har nu bevæget mig over til denne blonde (eller anden farve) publikummer, og jeg spørger igen om vi to kender hinanden? (nej...) Bjarne, kan du fortælle mig hårfarven på denne person

2: Skal det være den ægte eller den synlige

1: Lad os for virkningens skyld tage den synlige

2: Ok, godt, så... æh, den er svær i den belysning. Jeg vil mene personen er skaldet?!

1: Det er tæt nok på, rigtig godt læst fra den afstand i det lys

Person 1 går tilbage på scenen

1: Mine damer og herrer, Bjarne Mortensen, giv ham en stor hånd

2: Vent, jeg opfanger en virkelig kraftig tankerække blandt publikum, det må virkelig være et godt medie der sidder derud, vent lidt – (siges monotont, som om der læses op af en bog) ”sikker dog en omgang fis, den er der da ingen der hopper på” – øh, hvad?

1: Det er bare fordi jeg står lige ved siden af dig, det mine tænker du læser. Tak for i aften...